

kunne gaa til for disse ganske smaa Landbrug fuldstændig at ophæve den sognekommunale Hartkornsskat.

Bluhme: Den ærede Ordfører henviste i Anledning af mit Ændringsforslag til Lovforslagets § 12, i hvilket der staar, at naar mindst Halvdelen af et Selskabs Bruttoindtægt hidrører fra Udlandet, er det kun skattepligtigt af Halvdelen af Nettoindtægten. Ja, det er rigtigt; men naar man altsaa har set, at det var en Uretfærdighed i Princippet, hvorfor har man saa ikke gjort Skridtet helt ud? Naar en Virksomhed falder uden for Landet og er til Nytte for Kommunen, er det urimeligt at paalægge den kommunal Skat. Særlig fremhæver jeg dette, fordi det rammer vor Skibsfart. I andre Lande støtter man Skibsfarten; her benytte vi ret jævnlig Lejligheden til at hindre den i dens Udvikling ved at paalægge den Byrder. Men naar den ærede Ordfører alligevel ikke har ment at kunne modtage dette lille Ændringsforslag; vil jeg ikke risikere at faa det forkastet; for naar det faar Lov til at virke efterhaanden under denne Sags videre Gang her i Tinget, haaber jeg nok, at jeg alligevel skal naa det Maal, at man fritager disse Skibsfartselskaber, som kun befatte sig med Fragtart uden for Landet, fra at svare Afgift til Kommunen. Derfor agter jeg at tage det tilbage. Men jeg skal dog endnu bemærke, at naar den ærede Ordfører udtalte, at f. Eks. Matroserne, Skibsbesætningen, kunde falde Kommunen til Byrde, er der ikke Spor af Rimelighed for, at Søfolk, som ere om Bord i disse Skibe, skulde falde mere til Byrde end andre. Søloven bestemmer jo kun, at et begrænset Antal skal være danske, for at det danske Flag kan vaje over Skibet, Resten kan være Udlændinge, og det er en ren Tilfældighed, hvorfra de, som komme om Bord, ere, det har aldeles ikke noget med Skibets Hjemsted at gøre. Skibsrederierne fra Fanø have i Regelen ikke anden Besætning fra Fanø paa deres Skibe end netop Kaptajnerne og Styrmandene, men det er jo de vellønnede Poster.

Jeg tager altsaa mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Det af den ærede Folkestingsmand fra Ribe Amts 2den Valgkreds stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det altsaa bortfaldet.

Dalsgaard: Det forekom mig egentlig ikke, at Ordførerens Imødegaaelse af mine Udtalelser og min Ændring var meget overbevisende. Det eneste Argument, jeg fik fat paa, han anførte for at inddrage Kreditforeningerne under den kommunale Beskatning, var; at der ellers var en Indtægt, som blev fri for kommunal Skat. Ja, men det Argument vil ogsaa føre til, at Sparekasserne skulde inddrages; ellers kan man sige det samme om dem, at det er en Indtægt, som undgaar Kommunalskatten. Den ærede Ordfører mente, at det var mig, der maatte føre Beviset for, at Kreditforeningerne burde være fri, og ikke ham, der skulde føre Beviset for, at de skulde medtages. Ja, efter min Mening førte jeg ogsaa det Bevis, da jeg første Gang havde Ordet. Men det er dog egentlig ikke mig, der skal føre dette Bevis nu, det er tværtimod den ærede Ordfører, der skal føre Bevis for, at de bør medtages, da samtlige Lovgivningsmagts Faktorer Gang efter Gang i de senere Aar have staaet paa det Standpunkt, at de skulde være fri. Naar man nu fraviger dette Standpunkt, er det den, der fraviger Standpunktet, paa hvem Bevisbyrden for, at det er rigtigt at fravige det, ligger. Den ærede Ordfører talte en Del om, at det var rigtigt at fritage Sparekasserne. Ja, men det kan ikke være nogen Indvending mod mine Udtalelser. Jeg har netop erkendt, at det kunde være rigtigt nok at fritage Sparekasserne, men jeg har hævdet, at der var endnu mere Grund til at fritage Kreditforeningerne. At fritage Sparekasserne og medtage Kreditforeningerne er, som jeg før sagde, at fritage Kapitalisternes Kasser, Sparekasserne, men lægge kommunal Skat paa Skyldnernes Kasser, Kreditforeningerne. Det er dog en ret mærkværdig Fremgangsmaade.

Den ærede Ordfører bemærkede, at jeg havde været Medforslagsstiller af Lovforslaget med den Bestemmelse, at Kreditforeningerne skulde beskattes til Kommunerne, og der laa deri ligesom en Bebrejdelse mod mig, fordi jeg nu har stillet Ændringsforslag om deres Fritagelse. Jeg skal dertil sige, som jeg ogsaa udtalte før, at jeg til rette vedkommende har udtrykkelig forbeholdt mig at ville stille dette Ændringsforslag; og den ærede Ordfører har derfor ikke den allermindste Grund til at bebrejde mig noget i saa Henseende.

Den ærede Ordfører udtalte nu, at det Skattebeløb, der kunde blive Tale om gennem Kreditforeningernes Medtagelse,